

SETMANARI CATALANISTA
* * * DEMOCRATICH

No'l equivoquéu
ab els dos de devant

Mudarà la frisel-la
cada setmana

PREUS DE SUSCRIPCIO

MITJ ANY...	Barcelona...	1.50 Ptas.
	Fora...	2.00
UN ANY...	Barcelona...	3.00
	Fora...	4.00

BRUCH, 41, 3.er, 1.^a

SURT ELS DIVENDRES

En Robert y'ls de "La Publicidad"

«... el monumento de Robert, que predicó
el odio á España...» (De La Publicidad)

En Robert: — Jo sols predicava amor á la terra catalana. Vosaltres sí que prediquéu odi; odi á Catalunya qu'es vostra mare y
odi á tothóm que combati vostras concupiscencias.

Ja s'hi poden jugar, no un peix, sinó tota la pescateria, a que tot aquest seguit de tarinades, qu'aquests dies ha dit *La Publicidad* a propòsit del monument del doctor Robert, es cosa del *Mano*. L'home s'ha pres tan en serio'l seu ofici dictatorial, que quan se fica al llit, després de senyalar-se, lo primer que fa es pensar quina una en farà pera donar fe, de vida emperadoresca. Si de tant en tant no'ls hi fes fer alguna etzagallada, pensa l'Alexandre I, al últim potser s'acostumarian a passarse sense las meyas ordres. Y posat a pensar sempre'n troba alguna, perque d'ocurrent no se li pot negar qu'ho es. Y avuy fa dir que'l doctor Robert, predicó el odio a España y dió un espectáculo bochornoso, etc., y demà que'l seu monument es una ofensa als sentiments democràtics (?) del poble de Barcelona, demà passat que'l poble no deu consentir que s'alsi l'aludit monument, y l'altre, que'l poble (sempre'l poble) debe tomarse la venganza por su mano. Per suposat, qu'ell ja sab el que's fa, perque al poble (el seu poble) el coneix més que si l'hagués parit. En Lerroux es viu, vivito y coleando, que diuen a Madrid, y quina'n fora que l'home, com l'incendiari de Roma, s'en hagués adonat de que'l seu poder li fuig per entre'ls dits y vulgui extremer la nota pera veure si logra fer vessar sang y fer incompatible'l Catalanisme y'l poble. ¿No hi han pensat vostés en això? Perque's molt l'empenyo de *La Publicidad* en que'l poble se tome la justicia por su mano y hi hagi gatzara ab un motiu o altre. Y reparin també, que quan la gent de la Rambla del Mitj parla de Catalanisme, no aludeixen més que a los clericats de *La Veu*, sense resar un mot de catalanistas que no son clericals ni de *La Veu*. ¿No vol dir res això? Per mi vol dir molt. Vol dir qu'ells van de totas passadas a que'l poble conllogui a tot el Catalanisme en una mateixa tendencia, a que'l poble l'aborreixi, a posar sang entre'l poble y els catalanistas perque may pugui venir ab nosaltres. Y *La Publicidad* s'ho tem que tart o d'hora'l poble vingui ab els catalanistas avensats. Qu'hi pensin en tot això'ls que tenen escrúpols de monja per la cimentació de la esquerra catalanista.

CARRETER XERRAIRE

¡Res!

Bé: de que volen que'ls parli si no'ls puch parlar de res. ¿Què no han vist quina setmana més plena d'ensopim? Ningú fa res, ningú puja; potse ho fan expressament per fastidiar als perioderos, que creguin que acabarem convertintnos en *Menchetas*, parlant del fanch y del vent a falta d'altres assumptos que entranyin més interès. ¿Què'ls diré? Que en Nozaleda espantat pel clamoreig de las masses inconsultes y las masses inconscients, desisteix d'anar a Valencia. Això ni es nou, ni té res que interressi als que'm llegeixen. ¿Els pot agradar potser que'ls hi expliqui que trontolla la integritat del govern per donar a en Nozaleda l'intempestiu nombrament? Ja'ls veig arrontssant la espatlla contestant estoicament. ¿Y a nosaltres qu'ens importa que'l govern vagi a passeig? ¿Què potsé els faria pesse que una estona discretes sobre la invasió de frares que de Filipinas ve? Altre cop veig que somriuen molt despreciativament y mormolan certes frases que no puch entendre bé. ¿Volen que digui cule d'olla, sebas, estúpids, beneyts, poca soltas, reaccionaris, murris, farsants e indecents, als homes de la *Perdida*? Ja se'l que diran vostés, que es inútil que'ls ho diga perque els homes que com ells tenen cinisme atrevintse a insultar el doctor Robert, encare que omplis viat planas plenas, d'un adjectiu lleig no ho diria las vegadas que ho mereixen per... callém. ¿Volen que a en Nozaleda li digui que tenim plens els sentits, de veure'l sempre fent de pinxo de doblé? ¿Volen que a en Nozaleda li digui, gallina y bé, burro, magatzem de natas y altres noms, tots com aquest? ¿Volen que a la majoria del flamante Ajuntament

li digui quatre verdades per fer quedar malament al Emperadó, que deya que's menjara als insolents que s'atreveixin a dilshil la vritat, tal y qual es? No volen res, ja ho coneixen, ja'ls sento, no volen res. En Lerroux, no'l creuen dignes de que jo gastí paper. El Maleta es un sabata més beneyt qu'un cirerer. La majoria, una colla que fan teyna... ab interès. ¿No hi ha assumptol? ¿Què haig de dilshil? ¿Què haig d'escriurel? ¿Què'ls diré? Fillets meus, no sé que dilshil s'han de passar sense verg.

Q. K.

Ball de bastons

En Maura no vol caure perque té por de ferse mal. L'home ja ho sab que dels que cauhen son molt poch els que s'alsen sense un xiribech o esgarriñada, quan no ab el cap trencat. A las alturas del poder, ab la taula sempre parada, s'hi està molt bé y no es qüestió de deixar la vianda per un altre, perque cridin uns quants ximpls y cantin mitja dotzena de couplets més o menos.

Es coneix que té ben tapadas las orellas, que's la primera condició que ha de tenir tot governant espanyol.

Y quan li van dir que fins els diaris n'anavan plens de coplas, ell va posarse a cantar aquesta:

M'en fan mitja, m'en fan mitja,
tots els que publiquen coplas;
m'en fan mitja, m'en fan mitja,
m'en fan mitja y plegan d'hora.

Y vegin si es fácil fer caure a un home tan tranquil.

Per molts anys, don Antoni.

A n'el Col·legi d'advocats de Barcelona entenen la tolerancia del mateix modo que'ls jacobins entenen la llibertat. Tolereunos las nostras ideas — diuen — que nosaltres no tolerarem las dels altres.

Hi ha una majoria que s'ha empenyat en fer funerals y altres funcions religiosas, fentlas pagar fins a n'els que no hi están conformes ab aytals funcions.

Y sembla que lo llogich y lo tolerant hauria sigut que'l Col·legi fes pagar als advocats beatos, las funcions que pera ells se celebressin y, en cambi, eximis d'aquest pago als advocats que no están per funcions d'iglesia; però no, la majoria es la majoria y hi hauran funcions pagantlas tot bitxo vivent; vivent al Col·legi d'advocats ¿ey? Y a n'els que protestaren, per poch els treuen.

Y això es tolerancia y lo demás ravés fregets.

A n'el *Mano* no se li potuitar. Es un Capita Aranya de primera forsa.

Ell ja ho sab que no es capés d'anar enlloch, per això vol qu'alli ahont ell no pot anarhi hi vagin els others.

Are ell ja veu venir que'ls concejals seus farán atrocitats; ell ja s'ho veu a sobre que la premsa catalanista farém corre la vara; donchs de la venganza, que s'en cuydi el poble.

Anéu, va dir als obrers, anéu y prengueuse la justicia per la vostra mà, que jo ja m'posaré al davant vostre y com que tinc la immunitat parlamentaria, si heu d'anar al carrer d'Amalia ja hi aniréu sols.

Això últim no'ls hi va dir, com ja deuen suposar vostés, però ell devia pensarho interiorment y ja n'hi ha prou pera donarho com a dit.

¿Què'n tens de barra!

En Don de Buen va dir en l'apat lerrouxista, que la República era una núvia y que'l poble era'l nuvi.

Això es una equivocació.

Es cert que la República es una núvia, però el nuvi son els redentors a sou.

¿Y el poble?

El poble es el... qu'aguanta la capa.

Qüestions polítiques

LA ESQUERRA CATALANISTA

Es aforisme vell lo de que sols existeix perdurablement lo que té rahó de ser, que'ls organismes polítics y socials responen a las necessitats de la época en que son creats, perque si no hi responen, trontollan y cauhen desfentse a la primera embestida dels seus enemics.

Per això no s'ha de discutir y es ben inútil el ferho; la conveniència o inconveniència de cimentar la esquerra catalanista, ja que sa existencia no's pot negar. Si aquesta esquerra respon a una necessitat del moviment autonomista de Catalunya, com creyem molts,

vindrà sense que ningú la porti, s'aguantará ferma y poderosa, tirará arreus en el cor del poble català y creixará robusta y ufana. Si per el contrari la fracció avensada del Catalanisme no respon a una necessitat del moment y no té rahó de ser, com defensen altres, no tenen aquestos de preocuparse poch ni molt d'això; la esquerra no eixirà y si surt, portada per forsa, es desferá ben prompte com se desfá tot quan no te rahó d'ésser.

Creym, donchs, nosaltres que no hi ha lloch a discutir sobre la conveniència o inconveniència de donar forma a n'aquesta fracció del catalanisme militant, per lo que ja havém dit. Si no té rahó d'ésser, no vindrá per molt que's fassi en favor de la nova orientació y si té rahó de ser vindrá per molts obstacles que's posin a son naixent y per molt que s'atenti a sa vida.

Y devant de necessitats socials o politicas no hi han conveniencies qu'hi valguin.

Perque s'ha dit y han alugat alguns com a suprema rahó pera combatre lo naixement d'aquesta esquerra, que no es convenient.

Això tampoch ha de fer por a ningú. Ens dividirà, es cert, als catalanistas en tot allò que ja ho estém are de dividits, no ens dividirà, en lo únic que indiscutiblement ens agermana, en la comú aspiració de reivindicar la personalitat política de Catalunya.

Es que's temen que la esquerra signifiqui massa sa orientació progresiva, y escrigui en son programa tot lo que hi tenen consignat els partits extrems més avensats del món?

Te rahó

—Ja ha vist qu'atlan el poble en contra del monument.
—Nostre poble es massa noble per fer cas de certa gent.

No ho han fet cosa semblant els de la dreta, fent al ensemps que propaganda catalanista, propaganda religiosa y conservadora, moltes vegadas? Y han fet catalanistas y el catalanisme ha pujat vigorós per part de la dreta.

Donchs els mateixos resultats hem de lograr els de la esquerra, ab els catalans d'ideas avensadas. Es llogich qu'ocorreixi aixis y aquest punt creym que no pot ser objecte de discussió.

Es diu que alashoras y haurán front a front dos fraccions del catalanisme, y que pot arribar el moment d'una ruptura d'hostilitats en determinats sentits. No defensarém la conveniència de que si arribi a tal ruptura, però si hi fos, ¿trontollaria el catalanisme?

De cap manera.

Tal volta això podria ser el punt de partida d'un moviment de selecció, tal volta alashoras es veuria quins son els catalanistas de debó y els que no ho son, perque a tot catalanista que tingui perfecta conciencia de lo que vol dir aytal paraula, res li ha de fer el veure que hi há qui vol l'autonomia de Catalunya y en altres qüestions que no afectan per res directament a n'aquella, pensa totalment diferent qu'ell y fa honradament defensa y propaganda de sos ideals; per el contrari, si veu ab disgust y no pot tolerar certes propagandas avensadas, es donará compte de que es altra cosa devant y per demunt de autonomista y alashoras tindrà de declarar-se sectari blanc o roig ans que catalanista.

Per això dihem qu'una selecció com ne vindria a resultar d'unisma entre catalanistas de la dreta y de la esquerra, no té de fer por a ningú; els que siguin catalanistas per demunt de tot, sempre ens tolerarém mútuament y podrém anar plegats a la conquesta de la autonomia de Catalunya quan sigui l'hora, els que siguin autonomistas per sota d'altres ideas, siguin blancs siguin rojos, defensaran sa intolerancia y aniran allí ahont vulguin anar.

Y aquests y no altres son els verdaders aspectes que presenta la qüestió de la dreta y la esquerra catalanista.

RAMÓN CAMPANY.

Modificació de Modismas

No's digui may «Ets més embustero qu'en Calsas» per significar un colmo de mentidè; això es, encare que no ho sembli, una deshonra pera l'indumentaria masculina, que prou la desacreditan molts donetas.

Deu dirse: «Ets més embustero qu'en Lerroux».

Tampoch s'usará may lo conegut «Ets un gallina» pera dirli a qualsevol, que tragi-na por.

Aquestas bestiolas a voltas pican y fins se menjan els ous.

Deu dirse: «Ets un Maleta Indulgencias»; aquest no fa cap de las duas cosas.

Per dar a comprendre qu'al món tothom hi té sa parella no deurá dirse may que «Cada olleta té la seva tapadoretta»; diguis: «Cada Marsillach té'l seu Lerroux».

PUNTA

La «Publicidad», sectaria

la gent de *La Publicidad* están boigs o l'odi que tenen al Catalanisme, qu'es el fre de sas baixas pas-sions, els ha enterbolit l'enteniment.

¿Què no ho veuen que els seus articles insultant la memoria del doctor Robert, atiant el poble contra la manifestació catalanista

ta que ab motiu de posar la primera pedra al seu monument se tenia de fer; qu'el volguer donar entenent al poble que deu oposarse a que aquest monument arribi a alsarse, son actes de sectari qu'están en completa oposició ab sas predicas de llibertat y tolerancia?

No'ls hi fa res qu'els seus mateixos partidaris, se donguin compte de que la República que poden dur els republicans d'aquella casa, ha de ser la negació de tota llibertat y tot dret?

¿No'ls hi fa res que'l poble se'n adongui de que mentres reclaman pera si la llibertat de posar primeres pedras a la *Casa del pueblo*, d'anar a fer «meriendas democráticas» y manifestacions de tota mena, negan la llibertat dels altres a fer actes similars?

¿Què's això sino la negació de tot dret?

Homes qu'aixis obran ¿son democratas, son liberals, son tolerants? ¿poden fer una República amiga del poble?

No's necessita dir res més.

El poble que's fixi en aquestos extrems y que vagi coneixent a la gent republicana de *La Publicidad*.

K. Miró

Perduas

En el tros comprés entre la Rambla del Mitj y la Granvia (esquerra) es van perdre fa bastant temps un seguit de natas.

Al que las torni se li gratificará. Rambla del Mitj.—Redacció de *La Perdida*.

S'han extraviat dos enormes orellas, en el camí de Casa la Vila a la Rambla.

Dirigirse a inicials E. C. (qu'es el perdulari), Rambla del Centro 26, ahont se gratificará la devolució ab 100 accions de las pocas que quedan de la Casa del Pueb o. Las acciones son bonas.

S'ha perdut un gossét petenè.

Xiulant no acut.

Te una clapa blanca a la cara y una de molt negra a la conciencia.

Respon al nom de «Lorenzón».

Se gratificará.

S'han perdut varias colonias.

Al que intenti trobarlas se li pegará un tiro.

Rahó: Presidencia del Concell de Ministres.—Madrid.

A la sortida del Catalanisme es va extra-viá un medallón ab una miqueta de vergonya y un retrato.

Essent lo primer el resto de la poca que quedava y el según el retrato del perdulari se gratifica fortament sa devolució.

Rahó: A. Lerroux.—Fraternidad Republicana.

A un sabí

Eximí. periodista Alfret Calderón, ni es comprés pels seus, ni ell mateix es comprén.

Després de fer atinades consideracions sobre's desastres colonials, pregunta en un ben escrit article:

¿Qué enseñanza, qué escarmiento, qué recli-

ficación de errores, qué reforma de abusos, qué cambio radical de conducta podían producir los hechos interpretados todos de esta suerte?

Cap, perquè ningú vol ésser culpable. Vostés, els republicans unitaris, Quixots com la massa general dels espanyols, no sols atiren al govern en els envios de carn de canó com únich remey per ofegar la insurrecció de las colonias, sinó que's mofaren y insultaren a n'en Pi y Margall, quan aquest demanava qu'es concedis la independència a la isla de Cuba.

Vostés també tenen el tant de culpa, emperó no se la reconeixen.

Vegis lo que vosté mateix diu:

NO SE FIEN NI CANTEN VICTORIA LOS AUTORES DE NUESTRAS DESDICHAS.

Vosté, senyor Calderón, també matà a Meco y per estar en consonancia ab lo que primerament havia escrit havia de dir: *No nos fie-mos, ni cantemos, etc.*

Els únics qu'en aquest assumpto podem usar la segona y tercera persona som nosaltres, els catalanistas, els que'n aquella época d'esbojarrament patrioter, feyam coro al insigne Pi, plenament convengués de la rahó y justicia qu'assistia als que lluytaven per la llibertat de la seva patria oprimida.

Y per escarni de lo que vosté escriu, els seus *correligionarios* d'aquí, s'han constituït en émulos dels *incondicionales españoles* de Cuba, que varen ésser els més culpables, els que més varen contribuir a la insurrecció de *La Perla de las Antillas*.

El poble català, casi en sa totalitat, es autonomista, fixis ab els diferents elements polítics que l'integran, desde's carlins als anarquistas y veurà com el que menos, parla de descentralisació; en cambi, els diaris en que vosté col·labora, que son els incondicionals de referencia, son els primers en calificar nos de separatistas per fèrnos odiosos al restant del Estat espanyol.

Senyor Calderón: els sabis han de tenir memoria, per lo tant li aconsellém que mengi quas de pansa y quan li hagin fet efecte, veurà que'l problema plantejat pels autonomistas cubans, continúa existent a Espanya y potser donarà entenen a n'els seus correligionaris, que no es ab maquiavelismes ni *paños calientes* com se salva un poble, sinó donant satisfacció a las sevas aspiracions y estudiant las sevas necessitats, no com a polítics, sinó ab l'altruisme dels que per sobre de tot son aimants de la HUMANITAT.

XURRIACAS

El capto per... las comarcas

SALLENT

Si, ja ho deya jo del passarellet Catllera; quan aquells obrers del Centre Ausellista van veure que's hi donava quinze unsas per lliura y veient qu'era un famellot acabat, li obriren la porta per qu'anés ha fer niu en un altre lloch, y n'á fet y ha criat; y sabieu lo que ha criat? mossegas, no més que mossegas. També ha fet el casament del xich Pepet Recepta y del gran vividor Beri, (com qu'abdos son viudots de coneixement), y pera solemnizar la boda, va fer sortir els Drepaireis tocant las notas salmoneonias fins a la casa del senyor Recepta; allí, li feren una mica d'esque-llots com feyan els de la colla del vi en aquells temps y de retorn a la casa lerruxista, vegerem passant per allí a n'els nuvis al balcó presenciant la grrran... Retrete.

A la primera sessió del Ajuntament a casa de la vila, un dignu regidor li feu algunas preguntes y observacions en el Recepta, sobre lo que havia dit d'una honrada senyora; de lo que va haver de regular en plena sessió y pendre un mocador que li donaren per mocarse.

¡Quin honra per la familia!

FUET SALLENT

Sallent 19-1904.

Sor. Dtor. de la TRALLA DEL CARRETER.

Premià de Mar, 17 de Jener, 1904.

Després de donarli mil mercés per la sua bondat dech manifestarli que aquell escrit que vosté's digna publicar en LA TRALLA de la setmana passada referent a Premià de Mar, sembla que molesta a algún republicà (ó que per lo menos se'n diu) donchs digue que volia que me'n recordés per tota la vida; a n'a aquest demagogo li haig de dir que per ell soch home en el terren de la discussió, donchs crech que aquesta es la defensa dels veraders liberals que'ns dihem y som Catalanistas per mirar de convèncer; y sino's considera prou home en la discussió ho pot fer per medi de la ploma, després li haig de dir que per anar al campo de la Leonor no soch home, pero vamos, dech dirli que encara que no s'afuient sin'm pica una mosca també se esquivarmela.

Ará desde aquest setmanari li haig de dir que prengui'l determini que vulgui, ó més ben dit que de las proposicions que li faig que escullixi la que li sembli, si es el de la discussió bé, ara si es el de la forsa bruta, que's la que solen gastar los liberals d'avuy día, mirarem lo que farem.

Salut y resignació.

ANTONI COSTA Y PAGÉS

En Salmerón y'ls "chicos"

—Sobre tot vagin en cuydado á no fer caure al rey, que'm posarian en un compromís.

Successos

En la Casa de la Vila varen desapareixe algunas varas, sense qu'aquestas horas se sapiga qui las té.

**

Dijous a la nit al carrer del Olm s'hi va promoure un fort esvalot. Sembla qu'allí hi ha una impremta quin amo té'l vici de fer trevallar de nit al seus operaris sense que per aquest trevall els dongui un clau. Els trevalladors empipats los van empendre a trompadas ab el burgés y degut a la intervenció de'ls serenos la cosa no va tenir fatals conseqüencias.

**

Un pobre home que té la mania d'escriure y rebre clatelladas, es va ficar ahir vespre cridant com un dimoni a la Redacció de *La Publicidad*.

Li van llegir una oda d'En Marquina y encare es va enfutismar més.

Se l'han quedat en dita Redacció per fer riure y rebre.

Referintse a la tornada de París d'aquells estudiants qu'hi han anat a estrechar lazos vegis lo següent retallet qu'escapso d'un diari:

«Los escolares valencianos regresarán mañana a su país, donde piensan fundar una sociedad de carácter escolar que se llamará «Juventud Monárquica.»

¿Qué tal?

¿Qué me'n diuen d'aixó els republicans?

Uns estudiants que van a la República francesa, els agrada d'alló més, s'hi entusiasman y sobre la marxa al arribar a caseta, en comptes de fundar la «Juventud Republicana» organisan una Juventud Monárquica.

Quin desaire pera'ls nostres vehins.

En Lerroux els dirá alló que fa riure tant: Niños típles.

**

Sempre'ns ho hem cregut qu'hi havia un pitjor; vegin lo que diu un rotatiuero:

«En la semana próxima es probable haya Consejo de ministros a diario.»

«Ho veuen? A diari, avans al menos era de tant en tant.

Resignemse pensant que com més a diari fassin Consejo més aviat vindrà la repartidura, no'm refereixo a la que demanen mols «Igualitaris», sino a la que posaran en práctica els de la *duplice, triplice*, etc., etc.

**

Las equivocacions d'imprenta es de las cosas qu'ens fan més gracia; l'altre dia deya un diari:

«Ha sido denunciado *El País* en lloch de: «Ha sido *desahuciado El País*» y alashoras podrian haverli afegit: «Habiéndosele administrado los Santos Sacramentos y preparado el ataúd.»

**

Cada cop que llegim cosas com la que copiem més avall, ens quedem més parats que

si'ns adonguessim de qu'ns han fet corre el porta-monedas:

«Las reformas de las plazas de Melilla y Ceuta y las mejoras que deben introducirse en dichos puertos serán objeto de un proyecto de ley.»

Y sense volguer hi anyadim: y de una nova paliza com enajenación por parte de alguna potencia.

Y sino, al temps.

**

¡Pobre senyor Nello! No hi dupte que deu descendir en linea recta d'aquell célebre bunyolero que portava el seu apellido y que va fer célebres las sevas combinacions ab la pasta d'oli, farina y demás... ingredientes.

D'ell ha heretat l'actual regidor d'en Lerroux, la gracia a fer bunyols, y si no's fa com aquell gustosos, els fa en cambi grossos ¡molt més grossos qu'el seu *ilustre antecesor*!

A la Cambra de Comers, se devia pensar l'home qu'era l'Onofri ó la *Fraternidad*, ahont s'hi poden dir impunement tota mena de etzegalladas, y va ser tant lo que va dir, que's va guanyar lo calificatiu de *boig* que li va dedicar un soci.

Y no va ser un sol, no. Los senyors Mas-só, Vidal y Ribas y algún altre li varen posar las peras a tres céntims de tal manera, que fins se parlava d'un lance qu'el descendent del fabricant de bunyols volia portar a cap.

Aquest senyor, ó es tonto ó ha menjat... dallonsas.

Perque mirin qu'es necessita ser Salmerón, pera ficarse a casa del be a dir mal de la cabra.

Ja ho veu senyor Nello. La República li va valdre a vosté trenta mil vots als col·legis. Are n'hi pot afegir un.

El que li van dedicar a la Cambra. El de censura.

**

Si després de la tracció eléctrica no s'inventà res més pera tirar de'ls tranvías, jo hi trobat una important forsa *motriz* pera competir ab els matxos, mulas, motors y demás forsas.

Hi dit forsa *motriz* y potser he ficat els peus a la galleda. Lo que jo hi trobat es forsa animal.

Utilisar com a bestias de tiro a n'en Roca y Ruch, y demás quadrilla de LITERATS a pes de signons.

S'ha guanyat lo titol ab la *Crónica de la Esquella Pocalatxa* del divendres.

Pretén negar l'home, qu'els Republicans ahont varen obtenir més vots no es en els barris ahont abundan més els analfabets.

¡Beneyt! ¿Qué no veus que si entre els Republicans de *double* n'hi hagués tant sols un que pensés dret, tu ja no empastifarias quartillas a can López?

Per la sencilla rahó de que't pendria la feyna.

Ja veus, ¡tu ets tant tanoca, y ets el *colmo* de la *intelectualitat* dins del partit!

Are mirat al mirall y pensa com deuen ser els altres.

**

El Montepio de Viatjants del Comers y de la Industria, va tenir una pensada *énorme* ¿Qué dirian? ¿Demandar rebaixas a las Compañías de ferrocarrils? ¿Fundar Fondas cooperativas a todas las capitales de provincia?—Res d'aixó.

Van pensar, y son molt capassos de cumplirho, fer soci honorari al senyor Urzáiz.

No cal dir las ventatjas que aixó reportará al gremi de viatjants y representantes.

Las notas de pedido's farán totas solas, desde're viatjarán sense mostruari y sols donant el nom de *conscio* al ex-ministre, serán atesos y *corresponsos*.

Y are que vagin dihent que l'espirit polí-tich del poble decandeix.

Ab Monte Pios com aquestos ahont tot s'hauria de fer, menos política y ahont se fa soci honorari a un home *por el aquel* de que está a punt de clavar dentallada al turró, la regeneració vindrá a tota marcha.

A marxa... de viatjant, que sempre son precipitadas.

**

Are voldria que'n Salisbury no hagués dit alió de las Naciones *moribundas*, pera poguerho dir jo y ser original; perque coincidim. Espanya es una Nació *moribunda* y casi, casi, *putrefacta* y tot.

¿S'hi volen jugar vint céntims a que l'assumpto Nozaleda fa caure el ministeri Maura?

Aixó no té res d'extrany dins de la nació Espanyola, dirán vostés, prò si no té res d'extrany, té molt de dolors en cambi.

Perque demostra la flaqueza del régimen monárquich, que quansevol vent el fa tron-tollar y li resta energías.

Ab una *Electra*, ah ja equivocació d'un autor, va apar per terra un ministeri; are sens dupte veurém la *reprise*. No de la *Electra* prò si de la caygada.

Y no es que'ns dolgui que la Monarquia s'aguanti, tontrolli ó caygui; es que veyém ab desconsol que'ls homes que avuy fan la *felicitat* del país desde el govern, son dolents, molt dolents, prò els que vinguessin darrera d'ells, ¿foran millors?

Si havian de ser els del *partido unico* ja se que hauriam de fer, emigrar ó anar sempre ab un revólver a la butxaca.

**

Are, resulta que'l *Maleta*, no es el *Maleta*; es a dir, si, es el *Maleta*, però no es en Marsi-lach. Aixís ho ha confesat aquest al Juiat.

Es Don Alejandro, que s'entreté a fer *Pláticas* quan li quedan horas vagativas, que son vintiquatre cada dia.

En Adolf Marsillach, ens fa llástima, molta llástima; fer de pinxo barato, es un paper molt *desinteresat*, fer de tapadora es un rebaixament ahont sols poden arribarhi certs homes.

¿Y el senyor Lerroux? ¿Ahont es aquell *valor*? ¿Ahont son aquelles criaturas que s'havia de menjar? Si fins pera escriure un article amaga la cara darrera l'espatlla d'un infelís llogat.

¡Oh, noblessa dels *demócratas*!

¡Oh, *valor* del amo del partit!

¡Quántas galts s'han inflat ab molta me-nos rahó!

**

Lo que's els súbdits d'en Lerroux; son més fanatichs y absolutistas que Carlos VII.

Aquest *graaan* partit format, casi sense excepció de pinxos de *boquilla* y d'infelissos analfabets sense criteri propi, pretent imposar la seva voluntat a Barcelona fent la por, del mateix modo que un atacador de cantonada exigeix els diners ó la vida.

Sent morts los partits polítics madrilenys, aquets *republicans* que prostituheixin la República se creyan fer aquí lo mateix que a Valencia, y al toparse ab la forta corassa del Catalanisme lo seu odi ha sigut verinós, comprenent la seva impotencia devant dels nobles ideals Autonomistas, veyent la calitat y el convenciment dels seus defensors.

¡Pobres *perdidos* y *fraternos*!

Vosaltres podréu fer tots plegats molts carniceras; podréu creures amos de Barcelona perquè qui no té vergonya tot lo món es seu; podréu no respectar res y fent el *tremendo* espantar una criatura, però lo que's fer res de profit... llenga.

Are perquè tenen al *Sebio* y demás gobernant a ca la Ciutat vos penseu poderho tot; lo únich que fareu es atiparvos a costas de Barcelona un quant temps, ja que las cosas contrarias a la *mare* naturalesa no poden durar.

Per la nostra terrina hi ha altra salvació que la Autonomia, tot lo demás es perdre'l temps.

Vaja, que are deuréu aprofitause. Bon devallant, y si per cas feuse llimar las dentetas.

**

El dimars a la casa gran, en el moment que'l *Sebio* va lograr els desitjats 26 vots, un *perdido* va dir ¡*Viva España*!

Aixó es, visca la Espanya de sempre, visca la gallina ab sa papada.

Quántas cosas vol dir aquesta exclamació d'un inconsutill ¡quántas ideas proporcion-al... però val més no dirlas; molts vegadas es perillós escriure lo que's pensa ab tot convenciment.

No es estrany que aquesta barreja de pobles que'n diuen Espanya, vagi tan a mal borras, si tots els seus defensors son del *cálibre* d'aquest *perdido*.

**

Maleta Indecencias, el carro't va pel *pedregal*. L'Assiatich ab tot y'ls pochos coneixe-

En Lerroux (a) Maleta Indulgencias

—Escolti: ¿qui es aquell fantoche?
—El diputat per Barcelona, Lerroux.
—Donchs, qualsevol diria qu'es un home de palla.

ments que té, ja'n té prou per veure que no fas per casa seva.

¡Cuidado si n'ets de neula!
Divendres vas fer una «Plática» que't va sortir a copia de fer foras de flaquesa.
No més vas tenir sentit comú ab allò de No prosigo y lo de revolver basura.
Com que tot el dia te revuelves entre la basura estás muy puerco y fas molta pudor.
¡¡¡Uff!!!

En Lerroux va venir de Madrid precedit de la fama de revolucionari y ha fet la revolució en el camp periodístich.

Avuy, n'hi ha prou en agafar un diccionari, escullir unas quantas paraulas ben groixudas y ja tenen materia per un article, o be per una plática de las que fan farrolla.

El Maleta ja n'es mestre; en uns quants treballs seus hi havem trobat 5 rameras, 7 puercos, 12 prostitutas, 15 detritus, 10 cloacas, 4 sabandijas, 3 basuras, etc., etc.

¡Qué siga l'enhorabona, Lerroux! ¡J'has fet escola!

Més Maleta.
¿Qué soch pesat?
Dispensin, però he llegit que'ns vol fer pupa, no sé si m'enten y m'han vingut ganas de preguntarli si ja s'ha comprat un revolver nou.

Si?
Donchs, ja dirém a casa teva que te l'amaquin, no fos cas que te'l prenguessin. Y creuhens, no fassis el caca, home, no fassis el caca que ja't coneixem.

Vostés ja s'haurán fixat ab la sinomia de Burro y Corominas.

¡Tantas son las burradas que fa aquest infelís!

Empré ab tan burro y burro com li havem dit encare'ns havem quedat curts, perquè's

molt més burro de lo qu'es despren de las vegadas que li havem dit burro en desmereiximent d'aquest animal.

¡N'ha fet y n'ha dit de burradas en tres sessions ó quatrel...

La llástima es que l'amo Lerroux el filará y'l jubilará a la primera que fassi per burro.
¡¡Burro!

No tot han de ser censuras. Al poble de Barajas, situat als voltants de Madrid l'Ajuntament, constituït per cinch concejals socialistas y dos d'altres partits, va acordar transformar l'impost de consums en impost progressiu sobre la riquesa.

Molt bé; si els governants es preocupessin del benestar del poble com aquest Ajuntament, potser no haurian de mantenir Lerrouxos.

La Russia y'l Japó, armats fins a las dents, están si's pegan ó no's pegan. Y tot per robar la llibertat a un tercer.

Ab tot y trobarnos en el sigle xx, l'humanitat encare está tan atassada, que'ls negocis s'han de resoldre per medi de la forsa bruta.

Aixó no vol dir que'ls grans estats no's donguin ells mateixos el nom de civilisats y que fassin gala de progrés y cultura.

Per no ésser una excepció els progressius espanyols, també volen molt exércit y molta marina de guerra.

¡Barbaros!

El Maleta criticant a n'en Costa, y'l «Mano» ab las amenassas mansas, son una burla sarcástica, de que'n fariam cas si's tractés de personas com cal.

A las brabuconadas del pinxo Lerruk sols hem de contestar, que, quan aném per feina no'ns entretenim a perseguir els bichos que's revolcan pel llot, empró si un escarbat pu-

dent té la mala pensada de posarse'ns sota la bota, l'esclafem apartant la vista ab repugnancia.

Ja's deuen haver fixat ab el devasall de colorido que lluhim en la fatxada ¿veritat?
Peró com no saben a qu'es degut els hi volém explicar.

En vida del Dr. Robert, La Pèrdís es va permetre insultarlo, calumniarlo y injuriarlo.

Aixó no vol dir que al morir l'ilustre patrici, el diari més miserable y més indigne de Barcelona no li dediqués alabansas per seguir ab la costum d'aprofitar els cinch céntims que allavors venian per aquell cantó.

Mes are que va fari per las subvencions rastreras, are qu'explota el fondo de los reptiles, com a tal, deixa anar tota la seva baba verinosa sobre la memoria d'aquell mirall d'homes públics.

Al veure que hi han catalans descastats que com a fills borts son deshonra per sa mare, quan veyem sers prostituhits quin grau de rebaxament els fa renegar de la patria, quan considerém que hi han fills de Catalunya, mare generosa que sofreix el martiri de l'esclavitut, que se la venen per quatre quartos miserables, ens surten els colors a la cara perque tenim lo que als mercenaris d'Espanya els falta; perque tenim vergonya.

Diu La Pèrdís qu'el monument al doctor Robert es un trágala. Si, es un trágala pels vividors y pels pillos de la política.

Qui tingui qua de palla que s'encengui.

En Molas y Casas segueix ferm.

Peró aviat afluirá perquè está a punt d'aguantar dugas vagas.

La dels músichs y la vaga general de públich.

Potser també el farà venir de Madrid.

¡¡Puntó!!

Llegeixo en un periódich de la Villa y Corte:

«El público aplaudió hasta quedarse ronco.»
¡Barba! A Madrid a la cuenta la gent es posa ronca ab las mans.
Y en justa compensació, els deuen sortir panellons a la boca ¿oy?

Ja s'ha descobert el pastel!
En Lerroux s'ha venut a La Pèrdís a pes de palla.

Ja ho saben; l'encubridor dels desvergonyiments, l'home de palla d'aquella casa, es l'emperador en persona.

¡Qué honrra para la familia!

CORRESPONDENCIA

A Cavall: Carreter del Trabuch.

A Peu: Jul-Sai-es; Sabir R. Roderolas; Manitu gros; Wiloy.

J. T.—Procuri escriure en lletra clara y utilitzant el paper per una sola cara. Miraré de fer lo que'ns indica en sa última carta, quant més aviat millor.

A. C. y P.—Premiá de Mar.—Anirá. En lo sucesiu procuri no omplir més enllá d'una quartilla, puig hi ha la feina d'extractar quan s'escriu massa.

Fuel Sallent.—El mateix li dich.
Janill.—L'idea es bona, però'l dibuix molt flui-xet.

Ll. G. C.—Mirant la numeració no sabré res. Las firmas té de mirar y ho comprendrá tot.

J. G.—La poesia no es propia pera nostre setmanari, ni creyém que sia propia de vosté. Y are dispensi.

El Carreter de Taluch: Está molt bé; però no convé fer propaganda a ningú. Ja devia veure la forma en que publicavam son trevall. Envihi cosa curta y substancial que vosté'n sab si si fixa.

Fidel Giró, impressor. — Carrer de Valencia, 233

Biblioteca "NOVA CATALUNYA"

Volums ¡A UN RAL!

JA HA SURTIT EL VOLUM IV

FUGINT DEL LLOT

per en R. FOLCH Y CAPDEVILA

Avis: S'ha agotat el volúm I Creuant la plana morta, d'en Frederich Pujulá y Vallés

Volúm V: LA "ELLA" D'EN VADEMECUM obra escrita expresament pera aquesta biblioteca per en Frederich Pujulá y Vallés

La Corbatinera Moderna

CHICH Y ECONOMIA
Camisas, Corbatas

CAMISAS FRACH GRAN CHICH A 5 PSESSETAS

Grans existencias en corbatería y géneros de punt de

P. BASTIDA FLORENSA

7, Canuda, 7, Rambla

BARCELONA

G. HOMAR

MOBLES + LLANTIAS + DECORACIO

CANUDA, 4

BARCELONA

Fábrica de Bastons

LONDON SMART

Bastons de totes classes,

gustos y preus

Estochs may vistos

Passatge de Bacardi, n.º 2

(Rambla - Plassa Real)